

توره های مولا عیسی

حضرت عیسیٰ دَ تمام منطقه جلیلیه میگشت و دَ مردُم تبلیغ موكد. آوازه مِعجزه های شی دَ پگِ جای ها تیت شده بود و مردُم گرو گرو دَ پیش شی میامد که شفا پیدا کنه و تورای شی ره گوش موكد.

اوخته، اُو از مینکل پیروای خُو دوازده نفر اِنِتخاب کد و اونا ره دَ عنوانِ 'جانِشین' خُو مقرر کد. شَمعون ره که عیسی نام شی ره 'پِطرس' ایشت، اندریاس که برارِ شَمعون بود، یعقوب، یوحنا، فیلیپس، برتولما، متی، توما، دیگه یعقوب که بچّه حلفی بود، دیگه شَمعون که دَ نامِ 'وطن پرست' مشهور بود، یهودا بچّه یعقوب، و یهودای اسخریوطی. و امی یهودای اسخریوطی دَ آخر کار قد حضرت عیسی نمک حرامی کده اُو ره دَ گِیرِ مُخالِفینِ شی دَد.

یگ روز که غدر مردُم جم شده بود اُو رُوی خُو ره سُن یارای

خُو كده گُفت:

”نیک دَ رُوی شُمو که فقیر استید،

چراکه دَوْلَتِ خُدا از شُمو یه.

نیک دَ رُوی شُمو که آلی گُشنه استید،

چراکه سیر مُوشید.

نیک دَ رُوی شُمو که دَمزی غیت وویس مُونید،

چراکه یگ وختی میه که شُمو از خوشی خنده مُونید.

نیک دَ رُوی شُمو که از خاطرِ ابنِ آدم

غدر مردُم از شُمو بد شی میه

و شُمو ره از مینکل خُو بُر مُونه

و شُمو ره دَو زده بیس آب مُونه.

آر، دَمزُو روز باید غدر خوش بشید، ازی که آجر و ثواب

شُمو دَ حُضُورِ خُدا کُشه یه، چراکه اجدادِ ازوا قد پیغمبرای

قدیم امِ امی رقم بدرفتاری مُوكد.

بعد ازُو دَ کسای دیگه گُفت:

ولیکن وای دَ حال از شُمُو که مالِ دُنیا کلو دَریدا!
 چراکه شُمُو روزای راحت ره دَ ای دُنیا تیر کدیدا.
 وای دَ حال از شُمُو که سیر استیدا،
 چراکه وختِ گُشنگی شُمُو می رَسه.
 وای دَ حال شُمُو که امروز خوش و بے غم استیدا،
 چراکه غم و غُصّه دَ اِنْتَظارِ شُمُو یه.
 وای دَ حال شُمُو که تمامِ مردُم از شُمُو تعریف و تَوْصِفِ مُونه،
 چراکه بابه کلونای ازی مردُم
 حُن آنبیای دروغی آمِ آمی رقم خوب رفتار مُوکد.

شُمُو که تورای مَره گوش می گیرید، ما دَز شُمُو مُوگم که
 دُشمنای خُوره دوست دَشته بشید، و کسایکه از شُمُو نفرت
 دره قد شی خوبی کنید. کسایکه شُمُو ره دَو میزنه و
 نالت مونه بلده ازوا از خُدا دُعای خیر طلب کنید. و
 کسایکه شُمُو ره آزار می دیه بلده ازوا دُعای نیک کنید.
 اگه کسی دَ یگ طرفِ رُوی تُو چپاق میزنه، اوخته دیگه
 طرفِ رُوی خُوره ام بلده شی دَور بدی. و اگه کسی پاٹون

تُو ره گِرِفْتِه بُبْرِه، اوخته، بیل که پیرون تُو ره اَم
بُبْرِه. و هر کسی که از تُو کُدم چیز ره طلب کنه دَزُو
بِدی. و کسی که کُدم چیز تُو ره بُرده بَشِه از شی پَس
طلب نَکُو. خُلاصه، اَمُو رَقْمِیکه تُو از مَرْدُم خوبی می‌خاهی،
تُو اَم خُن ازوا اَمُو طُور خوبی کنُو.

اگه شُمُو تنها کسای ره دوست درید که وا اَم شُمُو ره دوست
دَرِه، پَس ای بِلدِ شُمُو چی جای اِفْتِخار استه؟ چراکه
گُناه کارا اَم دوستدارای خُو ره دوست دره. و اگه شُمُو
تنها خُن کسایکه بِلدِ شُمُو نیکی مونه، نیکی مونیید،
اوخته ای بِلدِ شُمُو چی جای اِفْتِخار استه؟ چراکه
گُناه کارا اَم امیرقم مونه.

اگه شُمُو فقط کسای ره قرض می‌دید که اُمیدِ پَس گِرِفْتون
شی ره دشته بَشِید، اوخته ای بِلدِ شُمُو چی جای اِفْتِخار
استه؟ چراکه حتی گُناه کارا اگه بَفامه که قرضدار قرض
ره پَس میره، اونا اَم یکدیگه خُو ره قرض میدیه.

مگم دُشمنای خُو ره دوست دشته بشید، قد ازوا نیکی
کنید. قرض یا امانت بدید بدونِ ازی که امیدِ پس
گرفتون شی ره دشته بشید. ای اعمالِ نیکِ بلدِ شمو
ثوابِ کُته دره و شمو دَ حضرتِ اعلیٰ اموقس نزدیک و دوست
موشید مثلِ که یگِ اولاد دَ بابِه خُو نزدیک و دوست استه،
چراکه خُدا خود شی امِ بلِ ناشکرا و بدکارا مهربو استه.
آر، امو رقمیکه پروردگار شمو رحیم استه، شمو ام باید
مهربو و دلسوز بشید.

دَ سرِ دیگه کس انتقاد نکنید تا دَ سرِ شمو انتقاد
نشنه. کسی ره محکوم نکنید تا که خودن شمو محکوم
نشنید. خطاهای دیگا ره ببخشید تا که از شمو ام
بخشیده شنه. بدید، و دز شمو دُوچند دده موشه. آر،
دمزو اندازه که شمو دَ دیگرو میدید، دز شمو ام بے حساب
دده موشه.”